

Bruxelles, 17.5.2013
COM(2013) 286 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

Raport al Comisiei privind reexaminările efectuate în temeiul articolului 30 (9) și al articolului 73 din Directiva 2010/75/UE privind emisiile industriale, referitor la emisiile generate de activitățile de creștere intensivă a animalelor și la instalațiile de ardere

(Text cu relevanță pentru SEE)

CUPRINS

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU Raport al Comisiei privind reexaminările efectuate în temeiul articolului 30 (9) și al articolului 73 din Directiva 2010/75/UE privind emisiile industriale, referitor la emisiile generate de activitățile de creștere intensivă a animalelor și la instalațiile de ardere		2
1.	Introducere	3
2.	Contextul reexaminărilor — reexaminarea directivei IPPC în 2005-2007	5
2.1.	Activitățile de creștere intensivă a animalelor	5
2.2.	Instalațiile de ardere cu o putere termică mai mică de 50 MW	6
2.3.	Instalațiile de ardere cu o putere termică egală și mai mare de 50 MW	8
3.	Opțiunile luate în considerare în cadrul reexaminărilor întreprinse de către Comisie. 9	
3.1.	Emisiile în mediu care rezultă din activitățile de creștere intensivă a animalelor	9
3.1.1.	Creșterea intensivă a bovinelor [articolul 73 alineatul (2) litera (b)].....	10
3.1.2.	Praguri de capacitate diferite pentru creșterea diferitelor specii de păsări de curte, inclusiv cazul particular a prepelițelor [articolul 73 alineatul (3) litera (a)]	11
3.1.3.	Praguri de capacitate pentru creșterea simultană a unor tipuri diferite de animale în cadrul aceleiași instalații („exploatații mixte”) [articolul 73 alineatul (3) litera (b)].	13
3.2.	Emisiile atmosferice provenind de la arderea combustibililor.....	14
3.2.1.	Arderea combustibililor în instalații cu o putere termică nominală totală mai mică de 50 MW [articolul 73 alineatul (2) litera (a)]	14
3.2.2.	Instalațiile de ardere cu o putere termică egală și mai mare de 50 MW [articolul 30 alineatul (9)]	16
4.	Etapele următoare.....	17
5.	Concluzie	21

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

Raport al Comisiei privind reexaminările efectuate în temeiul articolului 30 (9) și al articolului 73 din Directiva 2010/75/UE privind emisiile industriale, referitor la emisiile generate de activitățile de creștere intensivă a animalelor și la instalațiile de ardere

(Text cu relevanță pentru SEE)

1. INTRODUCERE

Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind emisiile industriale¹ (cunoscută sub denumirea de „DEI”) a fost adoptată la 24 noiembrie 2010 în urma a trei ani de negocieri interinstituționale cu privire la propunerea inițială a Comisiei². DEI reformează șapte directive referitoare la emisiile industriale într-o singură directivă cuprinzătoare³. Directiva privind emisiile industriale a intrat în vigoare la 6 ianuarie 2011, solicitând statelor membre o transpunere a acesteia în termen de doi ani. Ea va intra în vigoare în totalitate în următorii ani, întrucât legislația existentă este eliminată treptat și înlocuită cu noile dispoziții.

DEI acoperă aproximativ 50 000 de instalații industriale în întreaga UE, inclusiv industria energetică, producția și prelucrarea metalelor, industria mineralelor, industria chimică, gestionarea deșeurilor și anumite alte activități, cum ar fi creșterea intensivă a porcilor și păsărilor de curte. Instalațiile reglementate de DEI trebuie exploatate în conformitate cu autorizațiile care includ condiții bazate pe cele mai bune tehnici disponibile (BTD), proiectate să prevină și, atunci când acest lucru nu este posibil, să reducă, în mod general, emisiile în aer, apă și sol, precum și impactul asupra mediului în ansamblul său. În plus, aceasta include cerințe minime sectoriale consolidate la nivelul UE, pentru o serie de activități poluante importante.

În cursul procesului legislativ, o perioadă de timp semnificativă a fost consacrată examinării domeniului de aplicare a directivei, dar în comparație cu Directiva privind prevenirea și controlul integrat al poluării (IPPC), domeniul de aplicare al DEI a rămas, în cele din urmă, neschimbat. Cu toate acestea, s-a concluzionat că o serie de activități justifică o examinare suplimentară în ceea ce privește potențialul acestora de a produce poluare și liniile posibile de acțiune care să abordeze poluarea în cauză. Acest lucru a dus la includerea unor clauze de reexaminare, în special la articolul 30 alineatul (9) și la articolul 73. Prezentul raport abordează reexaminările respective:

- (i) Activitățile de creștere intensivă a animalelor – activitățile agricole în UE generează efecte asupra mediului în ceea ce privește emisiile în sol, apă și aer. În special, peste 90 % din totalul emisiilor de amoniac din UE sunt imputabile agriculturii, o mare parte a acestor emisii fiind datorate activităților de reproducere și de creștere a animalelor. Amoniacul contribuie la:

¹ JO L 334, 17.12.2010, p. 17

² COM(2007) 844 final

³ Directiva 2008/1/CE privind prevenirea și controlul integrat al poluării (IPPC), Directiva 1999/13/CE privind emisiile de solvenți, Directiva 2000/76/CE privind incinerarea deșeurilor, Directiva 2001/80/CE privind instalațiile de ardere de mare capacitate (AMC) și Directivele 78/176/CEE, 82/883/CEE și 92/112/CEE referitoare la industria dioxidului de titan.

- formarea de particule „secundare” și, prin urmare, la efecte asupra sănătății care variază de la efecte minore asupra sistemului respirator la mortalitate prematură;
- distrugerea ecosistemelor, prin acidifiere și eutrofizare, cauzate de excesul de azot nutritiv care se scurge în apele dulci și dezechilibrează comunitățile vegetale, ducând la o scădere a biodiversității.

Pragurile existente în cadrul DEI includ aproximativ 20 % din numărul total de porcine și 60 % din numărul total de păsări de curte crescute în UE. Exploatațiile de creștere a bovinelor nu fac obiectul directivei.

(ii) Activitățile de ardere – arderea combustibililor în instalații fixe contribuie în mod semnificativ la emisiile unei serie de poluanți inclusiv dioxidul de sulf, oxizii de azot și particulele. În timp ce DEI cuprinde o serie de instalații de ardere de mare capacitate, continuă să existe lacune în ceea ce privește acoperirea și, mai mult, arderea combustibililor în instalații cu o putere termică nominală mai mică de 50 MW nu este acoperită de legislația UE existentă.

2. CONTEXTUL REEXAMINĂRILOR — REEXAMINAREA DIRECTIVEI IPPC ÎN 2005-2007

În cadrul procesului de reexaminare a legislației privind emisiile industriale, care a avut loc în perioada 2005-2007 și a condus la propunerea de DEI, Comisia a constatat că emisiile provenite din anumite activități au contribuit în mod semnificativ la poluarea mediului, nefiind controlate în mod adecvat în conformitate cu legislația UE. În special, anumite tipuri de activități zootehnice intensive și arderea combustibililor în instalații mai mici de 50 MW au fost examinate în detaliu pentru a analiza dacă astfel de activități ar trebui să fie incluse în domeniul de aplicare al DEI.

Mai mult, Comisia a reevaluat valorile limită ale emisiilor la nivelul UE stabilite în cadrul directivei privind instalațiile de ardere de mare capacitate (AMC) și a constatat că multe dintre aceste valori limită nu erau suficiente pentru a asigura punerea în practică a BTM. Prin urmare, Comisia a inclus valorile limită revizuite în propunerea sa de DEI pentru a le alinia cu nivelurile de emisii asociate BTM, astfel cum sunt definite în documentul de referință privind BTM (BREF - *Best Available Techniques Reference document*) pentru instalațiile de ardere de mare capacitate, astfel cum a fost adoptat în 2006⁴. Cu toate acestea, o astfel de aliniere nu a fost posibilă pentru anumite tipuri de instalații de ardere care nu au fost, sau au fost în mod insuficient, acoperite de documentul BREF menționat sau de alte documente BREF. Secțiunile 2.1-2.3 furnizează mai multe detalii privind aceste evaluări specifice în contextul propunerii inițiale de DEI a Comisiei.

2.1. Activitățile de creștere intensivă a animalelor

Directiva IPPC acoperă următoarele tipuri de activități de creștere a animalelor:

- creșterea intensivă a păsărilor de curte cu capacitatea de peste 40 000 de locuri pentru păsări de curte;
- creșterea intensivă a porcilor cu capacitatea de peste 2 000 de locuri pentru porci de producție (peste 30 kg);

⁴ JO C 253, 19.10.2006, p. 5

- creșterea intensivă a porcilor cu capacități de peste 750 de locuri pentru scroafe.

Comisia a realizat două studii specifice⁵⁶ pentru a determina măsurile cele mai eficiente din punct de vedere al costurilor pentru reducerea emisiilor de amoniac în sectorul agricol. Aceste studii au identificat opțiunile pentru clarificarea și extinderea domeniului de aplicare a Directivei IPPC ceea ce a permis Comisiei să formuleze următoarele propoziții în cadrul propunerii sale de reformare a Directivei IPPC din 2007:

- i) modificări ale pragurilor pentru fermele avicole pentru a ține seama de diferitele tipuri de păsări și de diferențele în ceea ce privește impactul de mediu al acestora; și
- ii) Includerea unei reguli bazate pe factorii de excreție de azot echivalent pentru a stabili dacă crescătoriile cu diferite specii de păsări de curte sau crescătoriile mixte de porci și de păsări fac obiectul Directivei IPPC.

Colegii au considerat că revizuirile propuse de Comisie nu ar trebui să fie încorporate în forma finală a textului legislativ la momentul respectiv, dar că ar trebui efectuate alte reexaminări pentru a determina care sunt măsurile care ar trebui adoptate, după caz. Aceste reexaminări trebuiau să fie exhaustive, și anume să țină cont de toate impacturile asupra mediului ale unor astfel de activități agricole.

2.2. Instalațiile de ardere cu o putere termică mai mică de 50 MW

Anexa I la Directiva IPPC acoperă instalații de ardere cu o putere termică nominală de peste 50 MW. Cu toate acestea, contribuția instalațiilor de ardere mai mici la emisiile totale ale principalilor poluanți atmosferici la nivelul UE (SO₂, NO_x și particule) a fost evaluată în cadrul Strategiei tematice privind poluarea aerului din 2005⁷ ca fiind destul de semnificativă.

Prin urmare, cu ocazia reexaminării Directivei IPPC în 2005-2007, au fost luate în considerare mai multe opțiuni de reducere a emisiilor generate de instalațiile de ardere cu o putere termică între 20 și 50 MW. S-a ajuns la concluzia că, pentru o serie de scenarii, în cadrul cărora au fost aplicate diferite valori limită de emisii la nivelul UE, avantajele sanitare estimate obținute prin reglementarea emisiilor produse de acest tip de instalații ar depăși costurile de punere în conformitate economică⁸.

În consecință, în propunerea sa de DEI, Comisia a propus să se reducă pragul de capacitate prevăzut în DEI, cu scopul de a acoperi toate instalațiile de ardere cu o putere termică nominală de 20 MW sau mai mult. Totuși, colegii nu au fost de acord cu această și au reinstaurat pragul de 50 MW fixat de Directiva IPPC.

⁵ *Measures in agriculture to reduce ammonia emission* (Măsuri în agricultură pentru reducerea emisiilor de amoniac), raport final adresat Comisiei, IIASA, iunie 2007

⁶ Evaluarea impactului unei posibile modificări a Directivei IPPC în ceea ce privește activitățile de creștere intensivă a animalelor (parte a unui proiect de măsuri integrate din sectorul agricol vizând reducerea emisiilor de amoniac, realizat de consorțiul Alterra, Wageningen UR, EuroCare, Universitatea din Bonn și A&F), iunie 2007

⁷ COM(2005) 446 final

⁸ *Assessment of the benefits and costs of the potential application of the IPPC Directive (96/61/EC) to industrial combustion installations with 20-50 MW rated thermal input* [Evaluarea beneficiilor și a costurilor legate de posibila aplicare a Directivei IPPC (96/61/CE) la instalațiile industriale de ardere cu o putere termică nominală de 20-50 MW], raport pentru Comisia Europeană, AEA Technology, octombrie 2007

Având în vedere importanța emisiilor produse de aceste instalații, în articolul 73 alineatul (2) litera (a) din DEI a fost inclusă o cerință de reexaminare de către Comisie a necesității de a institui controalele cele mai adecvate ale emisiilor produse de instalațiile de ardere cu o putere termică mai mică de 50 MW. În cadrul acestor reexaminări, cele mai mari eforturi trebuiau să se concentreze asupra emisiilor atmosferice, date fiind efectele identificate ale unor astfel de activități asupra calității aerului.

2.3. Instalațiile de ardere cu o putere termică egală și mai mare de 50 MW

Limitele de emisie pentru dioxidul de sulf, oxizii de azot și pulberi în cazul instalațiilor de ardere cu o putere termică nominală egală și mai mare de 50 MW stabilite în cadrul Directivei AMC sunt „standarde minime” și nu aduc atingere cerințelor Directivei IPPC. În special, aplicarea BTD poate conduce la includerea în autorizații a unor valori limită de emisie mai riguroase. Cu toate acestea, cu ocazia revizuirii Directivei IPPC în 2005-2007, s-a constatat că aceste limite au fost utilizate deseori ca niveluri „implicite” pentru determinarea condițiilor de autorizare, chiar dacă, în multe cazuri, erau în mod semnificativ mai mari decât nivelurile de emisie asociate cu BTD. Prin urmare, respectarea valorilor limită prevăzute în Directiva AMC nu putea garanta aplicarea BTD și această practică a fost cauza adoptării insuficiente a BTD în acest sector. Având în vedere volumul important de SO₂, NO_x și pulberi emis de instalațiile de ardere de mare capacitate, acest lucru a avut consecințe grave în ceea ce privește impactul asupra mediului și asupra sănătății, care ar putea fi redus în mod considerabil în cazul în care BTD ar fi puse în aplicare în mod generalizat⁹.

În cadrul DEI, valorile limită de emisie la nivelul UE au fost aliniate cu nivelurile asociate BTD indicate în documentul BREF pentru AMC în timp ce rolul de „cerințe minime” al acestor valori limită a fost clarificat. Cu toate acestea, pentru anumite tipuri de instalații de ardere de mare capacitate, niciun nivel de emisii asociate BTD nu a fost definit în documentul BREF. Prin urmare, pentru categoriile relevante [enumerată mai jos și la articolul 30 alineatul (8) și (9) din Directiva privind emisiile industriale], fie valorile limită minime de emisie la nivelul Uniunii Europene au fost definite în anexa V din Directiva privind emisiile industriale, fie au fost menținute limitele stabilite în Directiva LCP:

- (a) motoarele diesel;
- (b) cazanele de recuperare din cadrul instalațiilor de fabricare a celulozei din lemn și din alte materiale fibroase;
- (c) instalațiile de ardere din cadrul rafinăriilor care folosesc reziduurile de distilare și conversie de la rafinarea țițeiului brut pentru propriul consum, independent sau împreună cu alți combustibili;
- (d) instalațiile de ardere care utilizează gaze, altele decât gazul natural;
- (e) instalațiile de ardere din cadrul instalațiilor chimice care folosesc reziduurile lichide din producție drept combustibil necomercial pentru consumul propriu.
- (f) Pentru aceste tipuri de centrale, articolul 30 alineatul (9) din Directiva privind emisiile industriale prevede obligația Comisiei de a revizui, pe baza BTD,

⁹

Evaluation of the costs and benefits of the implementation of the IPPC Directive on Large Combustion Plant (Evaluare a costurilor și avantajelor aplicării directivei privind IPPC la instalațiile de ardere de mare capacitate), AEA Technology, iulie 2007

necesitatea de a stabili valori limită de emisie la nivelul UE sau de a modifica valorile limită de emisie prevăzute în anexa V.

3. OPȚIUNILE LUATE ÎN CONSIDERARE ÎN CADRUL REEXAMINĂRILOR ÎNTREPRINSE DE CĂTRE COMISIE.

De la adoptarea Directivei privind emisiile industriale, Comisia a finalizat examinările prevăzute pe baza informațiilor nou colectate, precum și pe datele colectate ca parte din revizuirea inițială a Directivei IPPC. În plus, Comisia a reexaminat situația privind instalațiile de ardere de marea capacitate menționate la articolul 30 alineatul (9). Rezultatele acestor lucrări sunt rezumate în cele ce urmează.

3.1. Emisiile în mediu care rezultă din activitățile de creștere intensivă a animalelor

3.1.1. Creșterea intensivă a bovinelor [articolul 73 alineatul (2) litera (b)]

Comisia a constatat că aproximativ 90 de milioane de bovine sunt crescute în prezent în UE. Este vorba de vaci de lapte (27 %), juninci (7 %) și bovine / alte vite (66 %). Bovinele sunt dispersate între un număr foarte mare de exploatații, aproximativ 3,5 milioane de ferme, variind ca dimensiuni de la ferme mari centralizate până la ferme mici cu doar o singură vacă. Creșterea bovinelor, care acoperă toate aspectele legate de creșterea vacilor inclusiv hrănirea și gestionarea gunoiului de grajd, produce în prezent emisii atmosferice de aproximativ 1 500 kt/an de amoniac (41 % din totalul UE) și 7 000 kt/an de metan (2 % din totalul UE). Creșterea bovinelor reprezintă, de asemenea, un factor important de poluare cu nitrați a apelor subterane și de suprafață, iar UE combate poluarea în cauză prin intermediul Directivei privind nitrații¹⁰.

Reexaminarea efectuată de Comisie a luat în considerare atât măsurile de control care pot fi aplicate pentru reducerea emisiilor în modul cel mai eficient din punct de vedere al costurilor, cât și opțiunile de reglementare/legislative pentru punerea în aplicare a măsurilor respective. În ceea ce privește măsurile de control, Comisia a investigat tipurile de tehnici care există în prezent în Uniunea Europeană, stabilind concluzii pe baza dispozițiilor legislative existente ale statelor membre care au definit BTB la nivel național pentru reducerea emisiilor de amoniac. Aceasta include măsuri referitoare la asigurarea utilizării de bune practici agricole în gestionarea generală a fermelor, aplicarea strategiilor de hrănire, proiectarea grajdurilor pentru bovine, depozitarea și tratarea gunoiului de grajd și a noroiului și împrăștierea gunoiului de grajd și a noroiului.

Pentru punerea în aplicare a politicii, Comisia a evaluat o serie de opțiuni care ar putea fi aplicate pentru reducerea emisiile atmosferice produse de bovine în UE, inclusiv:

- colaborarea cu statele membre și cu sectorul agricol pentru a dezvolta sau a crea pe baza sistemelor voluntare existente încurajând utilizarea măsurilor destinate să limiteze emisiile;
- includerea exploatațiilor de bovine în domeniul de aplicare al DEI;
- elaborarea unei legislații specifice care vizează în mod specific emisiile produse de creșterea intensivă a bovinelor;

¹⁰ Directiva 91/676/CEE a Consiliului privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole.

- măsurile de eco-condiționalitate din cadrul politicii agricole comune a UE; și
- amendamentele la alte texte legislative precum Directiva 91/676/CEE a Consiliului privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole.

De remarcat că, în ceea ce privește măsurile de control, BTS nu se referă numai la DEI, ci ia în considerare modul în care BTS ar putea fi aplicate la toate opțiunile examinate.

Trei scenarii diferite au fost elaborate, în funcție de nivelurile de ambiție reduse, moderate și ridicate pentru aplicarea BTS pentru reducerea emisiilor de amoniac. Pe această bază ar putea fi realizate reduceri ale emisiilor de amoniac de 109 până la 188 kt/an în comparație cu scenariul de referință pentru fermele producătoare de lactate cuprinzând mai mult de 50 de bovine. Pentru alte tipuri de crescătorii de vite având peste 50 de capete de bovine, potențialul de reducere a emisiilor variază de la 59 la 108 kt/an. O examinare a costurilor administrative și de punere în conformitate indică faptul că, pentru toate dimensiunile de ferme, avantajele aplicării BTS depășesc costurile suportate de agricultori. Cu toate acestea, se remarcă faptul că beneficiile cresc într-un ritm mai accentuat decât costurile pe măsura creșterii dimensiunii fermelor și raportul beneficii/costuri este mai pronunțat în sectorul produselor lactate în comparație cu alte crescătorii de bovine. În plus, dacă un regim de autorizare deplină, precum cel prevăzut în DEI, ar fi aplicat tuturor acestor ferme, atunci aproximativ 12 % din toate exploatațile de bovine de lapte și 23 % din alte exploatații de bovine ar necesita un permis, ceea ce ar face ca peste 400 000 de ferme să intre pentru prima dată în domeniul de aplicare al DEI. În acest mod, majoritatea crescătoriilor de bovine ar rămâne în afara unui regim de autorizare precum cel prevăzut în DEI și, în consecință, nu ar fi abordată chestiunea emisiilor produse de majoritatea bovinelor din UE.

3.1.2. *Praguri de capacitate diferite pentru creșterea diferitelor specii de păsări de curte, inclusiv cazul particular a prepelițelor [articolul 73 alineatul (3) litera (a)]*

Comisia a examinat trei abordări posibile pentru diferențierea pragurilor de capacitate pentru creșterea diferitelor specii de păsări de curte:

- (1) unități de vite mari (UVM) — o UVM este utilizată pentru a compara sau a agrega numărul de animale din specii sau categorii diferite pe baza nevoilor alimentare ale animalelor, 1 UVM fiind echivalentă cu o vacă în greutate de minimum 600 kg, care produce 3 000 de litri de lapte pe an;
- (2) factorii de excreție de echivalent de azot (ENEF) – comparație pe baza mediei anuale de excreție de azot per animal; și
- (3) echivalența animalelor– o abordare bazată pe factorii de excreție de azot și fosfor, precum și alte variabile care se aplică în prezent într-un singur stat membru.

Aceste abordări au fost luate în considerare în vederea schimbării pragurilor pentru fermele avicole care fac obiectul DEI. Întrucât există o echivalență largă, din punct de vedere al efectelor asupra mediului, între crescătoriile de porci de 2 000 de locuri și crescătoriile de păsări de curte de 40 000 de locuri, pragurile pentru alte tipuri de păsări au fost calculate pe baza unui prag de 40 000 de locuri pentru creșterea păsărilor pentru carne. Aplicarea celor trei abordări arată variații considerabile în pragurile care pot fi stabilite pentru diferite specii de păsări în conformitate cu DEI.

În ceea ce privește păsările care sunt, în general, mai mici decât puii de carne pragurile ar putea crește în mod semnificativ, până la 85 000-320 000 de locuri pentru prepelițe. În ceea ce privește păsările care sunt, de regulă, mai mari decât puii de carne pragurile ar fi diminuate, pentru crescătoriile de curcani de exemplu, acestea ar fi cuprinse între 9 200 și 21 000 de locuri, în funcție de metoda utilizată.

Data fiind natura diferitelor crescătorii de păsări din întreaga UE, se constată, pentru toate cele trei metode de calcul, că modificarea pragurilor ar conduce întotdeauna la o creștere netă a numărului de crescătorii de păsări de curte incluse în domeniul de aplicare al DEI Calculul costurilor și al beneficiilor care decurg din astfel de modificări arată că între 900 și 3 200 de exploatații ar fi incluse în domeniul de aplicare al directivei. Deși, în toate cazurile, costurile punerii în conformitate ar fi compensate în mod semnificativ de avantajele pentru mediu legate de reducerea emisiilor de amoniac, nu s-ar obține decât o reducere limitată a emisiilor de amoniac, cuprinsă între 4 și 35 kt/an. Se estimează că beneficiile anuale nete ar fi cuprinse între 30 de milioane și 1 miliard de euro. Mai mult, din aplicarea BTM s-ar obține avantaje suplimentare, ca urmare a reducerii emisiilor de praf și miros.

3.1.3. *Praguri de capacitate pentru creșterea simultană a unor tipuri diferite de animale în cadrul aceleiași instalații („exploatații mixte”) [articolul 73 alineatul (3) litera (b)]*

Reexaminarea efectuată în temeiul articolului 73 alineatul (3) litera (b) din DEI privind exploatațiile mixte prezintă similitudini cu reexaminarea prevăzută la articolul 73 alineatul (3) litera (a) cu privire la praguri de capacitate diferențiate pentru creșterea diferitelor specii de păsări de curte în sensul în care cele trei abordări principale identificate pentru ponderarea emisiilor pentru calcularea pragurilor sunt UVM, ENEF și echivalența animalelor. Reexaminarea realizată de către Comisie a revelat faptul că un număr de state membre reglementează deja exploatațiile mixte prin aplicarea uneia din aceste trei abordări. Comisia a obținut indicații privind reducerea emisiilor produse de exploatațiile agricole din aplicarea BTM, o evaluare a costurilor și a beneficiilor aplicării unei norme pentru exploatațiile mixte în cadrul anexei I la DEI și o estimare a numărului total de exploatații agricole care ar putea fi afectate pe întreg teritoriul UE. Rezultatele indică faptul că includerea exploatațiilor mixte în domeniul de aplicare a DEI ar avea drept efect reduceri ale emisiilor de amoniac de ordinul a 1 – 20 kt/an. Mai mult, costul punerii în conformitate ar fi pe deplin compensat prin avantajele legate de reducerea emisiilor de amoniac, precum și prin alte avantaje pentru mediu care ar fi obținute, inclusiv reducerea emisiilor de metan și a răspândirii prafului și a mirosurilor. Beneficiile anuale nete sunt estimate a fi cuprinse între 5 și 540 de milioane EUR. În jur de 600 până la 1 800 de exploatații ar fi probabil afectate de astfel de schimbări.

Modul exact de calcul al pragurilor relevante pentru exploatațiile mixte a fost, de asemenea, examinat. Este clar că pentru ca o astfel de abordare să funcționeze, maniera exactă de ponderare a impactului porcilor și păsărilor de curte asupra mediului trebuie explicată sau chiar inclusă în legislația propriu-zisă pentru a permite coerența în calculele realizate la nivelul statelor membre.

3.2. **Emisiile atmosferice provenind de la arderea combustibililor**

3.2.1. *Arderea combustibililor în instalații cu o putere termică nominală totală mai mică de 50 MW [articolul 73 alineatul (2) litera (a)]*

Prin extinderea lucrărilor desfășurate în cursul revizuirii Directivei IPPC, Comisia a cules informații suplimentare cu privire la numărul, capacitatea, consumul de

combustibil și emisiile produse de instalațiile de ardere cu o capacitate termică între 1 și 50 MW. Completând prin extrapolare lacunele rămase, a fost posibilă compilarea unui ansamblu de date suficient de complet pentru a permite o evaluare a opțiunilor de reglementare, în pofida anumitor limitări privind datele.

Setul de date arată că instalațiile de ardere cu o putere cuprinsă între 1 și 50 MW sunt exploatate în diverse sectoare și sunt utilizate, printre altele, pentru încălzire, pentru generarea de energie electrică, precum și pentru generarea de energie în cadrul unei game largi de activități industriale.

S-a confirmat faptul că numeroase state membre reglementează deja aceste instalații într-o anumită măsură, și o analiză a legislației în vigoare în statele membre a contribuit la identificarea domeniilor în care beneficiile de mediu ar putea fi mai ridicate ca urmare a punerii în aplicare a limitelor minime de emisie la nivelul UE.

Următoarele opțiuni de reglementare au fost supuse unei evaluări preliminare pentru instalațiile de ardere cu o capacitate termică între 1 și 50 MW:

1. reglementarea acestor instalații ca și cum ar fi vorba de o nouă activitate prevăzută în anexa I la DEI, impunându-le limite de emisii atmosferice la nivelul UE (au fost evaluate două niveluri de ambiție diferite);
2. reglementarea acestor instalații fără a le supune unui regim de autorizare propriu-zis, dar impunându-le limite de emisii atmosferice la nivelul UE.

S-a făcut o distincție între trei categorii, în funcție de puterea termică nominală a instalațiilor: 1 – 5 MW, 5 – 20 MW și 20 – 50 MW.

În plus, a fost analizată o opțiune pe baza utilizării de standarde de produs pentru instalațiile cele mai noi, în cadrul celui mai mic grup de capacități, dar impactul său nu a putut fi evaluat pe deplin.

Evaluarea preliminară a luat în considerare beneficiile de mediu și de sănătate, exprimate în valoare monetară, precum și impactul economic în ceea ce privește costurile de punere în conformitate și costurile administrative. Această analiză a arătat că, în aproape toate scenariile, beneficiile depășesc cu mult costurile, ceea ce indică beneficiile potențiale obținute prin reglementarea acestor instalații de ardere la nivelul UE. Costurile administrative – deși, în general, cu mult mai mici decât costurile reale de punere în conformitate – pot fi limitate prin alegerea unui regim care nu impune respectarea tuturor cerințelor prevăzute, în special în ceea ce privește categoriile de capacitate mică, așa cum este deja cazul pentru anumite instalații mai mici, în temeiul DEI.

3.2.2. *Instalațiile de ardere cu o putere termică egală și mai mare de 50 MW [articolul 30 alineatul (9)]*

Revizuirea mai multor documente BREF prin schimbul de informații în temeiul articolului 13 alineatul (3) din DEI, este în prezent în curs de desfășurare. Acest proces va conduce la formularea de concluzii privind BTD¹¹, la definirea BTD și a nivelurilor de emisii asociate. Tipurile de instalații de ardere enumerate la articolul 30 alineatul (9) vor fi acoperite de una dintre următoarele concluzii BTD: celuloză și

¹¹ „Concluziile privind BTD” reprezintă un document care conține părți ale unui document de referință BTD care stabilește concluziile privind cele mai bune tehnici disponibile, descrierea acestora, informații pentru evaluarea aplicabilității lor, nivelurile de emisii asociate celor mai bune tehnici disponibile, monitorizarea asociată, nivelurile de consum asociate și, după caz, măsurile relevante de remediere a amplasamentului.

hârtie, rafinării de petrol și de gaz, fabricarea de substanțe chimice organice în volume mari și instalații de ardere de mare capacitate (AMC).

DEI a întărit în mod semnificativ rolul concluziilor privind BTD în stabilirea condițiilor de autorizare și, în special, a valorilor limită de emisie. Articolul 15 alineatul (3) prevede că regula trebuie să fie utilizarea nivelurilor BTD de stabilire a valorilor limită, în timp ce articolul 15 alineatul (4) prevede posibilitatea de a deroga de la această regulă, deși doar în cazuri specifice în care acest lucru se justifică, pe baza unei evaluări a raportului între costuri și beneficii. Pentru instalațiile de ardere care beneficiază de astfel de derogări, valorile limită de emisie prevăzute în autorizație nu trebuie să depășească, totuși, valorile limită prevăzute în anexa V la DEI.

DEI a clarificat, de asemenea, rolul de cerințe „minime” jucat de valorile limită la nivelul UE. După cum se prevede la articolul 73, stabilirea valorilor limită de emisie la nivelul UE pentru anumite categorii de instalații oferă o „plasă de siguranță” pentru a se asigura că nu se acordă un număr excesiv de derogări de la nivelurile de emisii asociate cu BTD. Cu toate acestea, Comisia consideră că este important să se acorde statelor membre posibilitatea de a pune în aplicare pe deplin viitoarele concluzii privind BTD prin intermediul unei actualizări a autorizațiilor, înainte de a concluziona cu privire la necesitatea unei astfel de plase de siguranță pentru anumite categorii de instalații. În ceea ce privește diferitele tipuri de instalații de ardere menționate la articolul 30 alineatul (9), în absența unor concluzii privind BTD și, mai mult, în absența unor informații cu privire la eventuala punere în aplicare a acestora, nu este posibil, la acest stadiu, să se evalueze avantajele suplimentare pe care le-ar procura o modificare a valorilor limită de emisie sau stabilirea unor noi limite la nivelul UE.

Odată ce concluziile privind BTD referitoare la aceste instalații au fost adoptate, raportarea privind punerea lor în aplicare de către statele membre în temeiul articolului 72 va permite Comisiei să identifice necesitatea unor dispoziții minime suplimentare privind siguranța. Acestea vor fi raportate de către Comisie Parlamentului European și Consiliului în temeiul articolului 73 alineatul (1).

4. ETAPELE URMĂTOARE

Luând în considerare posibilele acțiuni care trebuie întreprinse, pe baza rezultatelor reexaminărilor efectuate, Comisia a acordat atenția cuvenită costurilor și beneficiilor care ar decurge din acestea. Legăturile cu alte inițiative trebuie, de asemenea, să fie luate în considerare și anume:

- i) propunerea Comisiei referitoare la reforma politicii agricole comune¹², care prevede sprijin pentru acțiunile de atenuare menite să limiteze emisiile atmosferice generate de principalele activități din sectorul agricol și forestier cum ar fi creșterea animalelor și utilizarea îngrășămintelor;
- ii) recenta revizuire a Protocolului de la Göteborg în temeiul Convenției CEE-ONU privind poluarea atmosferică transfrontalieră pe rază largă pentru a reduce gradul de acidifiere, de eutrofizare și nivelul de ozon troposferic, care include plafoanele revizuite pentru emisii anuale de amoniac pentru anul 2020, precum și o clauză de revizuire pentru viitoarele măsuri de încetinire a emisiilor de amoniac provenind din sectorul agricol; și

¹²

COM (2011) 627 final/2

- iii) revizuirea de către Comisie a politicii UE în domeniul calității aerului, programată pentru 2013, care va analiza rentabilitatea unei serii de noi opțiuni de reglementare pentru a reduce impactul poluării atmosferice asupra sănătății și a mediului, inclusiv al poluării generate de sectorul agricol și de combustie.

În consecință, Comisia va adopta următoarele măsuri cu privire la rezultatele reexaminărilor care fac obiectul prezentului raport.

Acțiunea 1 — Emisiile provenite de la bovine și pragurile de capacitate pentru activitățile de creștere intensivă a animalelor în cadrul DEI

Rezultatele obținute în urma reexaminării dispozițiilor privind controlul emisiilor produse de creșterea intensivă a bovinelor indică în mod clar avantajele obținute în urma măsurilor adoptate pentru reducerea emisiilor de amoniac din acest sector. Cu toate acestea, este clar că emisiile generate de sectorul bovinelor, nu ar trebui luate în considerare în mod izolat față de crescătoriile de alte tipuri de animale. În consecință, recunoscând faptul că cele mai mari reduceri de emisii se referă la gestionarea gunoiului de grajd, Comisia consideră că o nouă examinare aprofundată a posibilităților de reducere a emisiilor rezultate din împrăștierea gunoiului de grajd pentru toate tipurile de exploatații agricole ar trebui să identifice acele aspecte care oferă cel mai bun raport între beneficii și costuri în combaterea emisiilor, acordând o atenție deosebită costurilor eventuale legate de punerea în conformitate și de sarcina administrativă pentru sectorul agricol și necesității ca aceste costuri să fie proporționale cu potențialele beneficii. Un astfel de studiu va fi realizat în 2013 și, pe lângă măsurile preconizate la nivelul UE, va analiza modul în care statele membre ar putea combate emisiile la nivel național în vederea conformării cu alte acte legislative ale UE, precum Directiva privind plafoanele naționale de emisie¹³. Informațiile privind tehnicile pentru împrăștierea gunoiului de grajd și a noroiului provenite din documentul de referință BTB pentru creșterea intensivă a păsărilor de curte și a porcilor vor fi considerate ca făcând parte din această lucrare și beneficiile conexe în ceea ce privește reducerea emisiilor, altele decât amoniacul, vor fi, de asemenea, incluse.

Mai mult, rezultatele analizei Comisiei arată că, deși varierea pragurilor de capacitate aplicabile crescătoriilor de diferite specii de păsări de curte și crescătoriilor mixte, în funcție de impactul acestora asupra mediului, poate fi benefică în ceea ce privește efectele asupra mediului, potențialul de reducere a emisiilor este foarte limitat. Această concluzie coroborează revizuirea inițială realizată de către Comisie în temeiul Directivei IPPC. Totuși, având în vedere recenta adoptare a DEI, o nouă modificare a descrierii activităților relevante prezentate în anexa I ar duce la o perioadă de incertitudine pentru agricultori, în timp ce rezultatul procedurii legislative ordinare ar fi în curs de negociere. Prin urmare, Comisia consideră că pragurile existente pentru fermele de păsări de curte care fac obiectul DEI ar trebui să rămână neschimbate.

Acțiunea 2 – Arderea combustibililor în instalații cu o putere termică nominală totală mai mică de 50 MW

Reexaminarea efectuată de către Comisie a confirmat că emisiile de poluanți atmosferici majori provenind de la instalațiile de ardere cu o putere termică mai mică de 50 MW pot fi controlate și reduse considerabil la nivelul UE astfel încât

¹³ Directiva 2001/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind plafoanele naționale de emisie pentru anumiți poluanți atmosferici (JO L 309, 27.11.2001, p. 22)

beneficiile ecologice și sanitare să fie mai mari decât costurile de punere în conformitate suportate de operatori. Trebuie acordată atenție evaluării diferitelor abordări posibile în ceea ce privește reglementarea pentru a evita costurile administrative excesive, care ar putea fi rezultatul unui regim de autorizare foarte detaliat pentru instalațiile de dimensiuni mai reduse, garantând, în același timp, că potențialele beneficii conexe sunt luate în considerare. Date fiind incertitudinile semnificative identificate, este necesară o elaborare și o comparație aprofundată a efectelor unei serii de opțiuni, înainte ca să se poată trage concluzii solide cu privire la meritele acestora.

Prin urmare, o nouă aprofundare a evaluării celor mai promițătoare opțiuni pentru combaterea emisiilor generate de instalațiile de ardere cu o putere cuprinsă între 1 și 50 MW va fi întreprinsă în contextul reexaminării politicii de combatere a poluării atmosferice.

Acțiunea 3 – Instalațiile de ardere cu o putere termică egală și mai mare de 50 MW

Comisia consideră că ar fi prematur să se stabilească valori limită de emisie la nivelul UE sau să se modifice cele fixate de DEI pentru instalațiile de ardere de mare capacitate menționate la articolul 30 alineatul (9). În primul rând, se prevede că, până la sfârșitul anului 2014, Comisia să adopte concluziile privind BTD aplicabile acestor instalații. După aceasta, statele membre vor dispune de patru ani pentru a reexamina și, dacă este necesar, actualiza permisele pentru a se asigura de punerea în aplicare corectă a BTD.

În cazul în care raportarea cu privire la punerea în aplicare a DEI de către statele membre ar duce la identificarea unui deficit în asimilarea BTD pentru instalațiile în cauză, Comisia va raporta cu privire la aceste aspecte în cadrul raportului său tri anual către Parlamentul European și Consiliu, prevăzut la articolul 73 alineatul (1) și ar putea iniția instituirea sau actualizarea unor cerințe minime la nivelul UE.

5. CONCLUZIE

Reexaminările efectuate de Comisie în temeiul articolului 73 alineatul (2) literele (a) și (b) și ale articolului 73 alineatul (3) au identificat beneficii ecologice potențiale care ar putea fi obținute ca urmare fie a modificării legislației existente a UE fie prin dezvoltarea de noi instrumente pentru a aborda emisiile generate de agricultură și de activitățile de ardere.

În cazul activităților de creștere intensivă a animalelor, Comisia nu intenționează să propună modificări la anexa I la DEI în acest moment pentru activitățile enumerate la punctul 6.6 (creșterea intensivă a păsărilor de curte și/sau a porcinelor) sau să includă în aceasta crescătoriile de bovine, având în vedere că aceste schimbări ar aduce beneficii ecologice oarecum limitate, determinând, eventual, costuri semnificative în ceea ce privește administrarea și punerea în conformitate a unui mare număr de ferme. Totuși, este clar că emisiile generate de împrăștierea gunoierului de grajd sunt semnificative și ar trebui realizate studii suplimentare pentru a determina dacă și în ce mod emisiilor de amoniac ar trebui să fie controlate la nivelul UE, în special prin revizuirea Directivei privind plafoanele naționale de emisie, în cadrul unei reexaminări preconizate a fi finalizată în 2013, ca parte a unei revizuii mai ample a strategiei tematice privind poluarea atmosferică și a actelor legislative conexe.

Pentru arderea combustibililor în instalații cu o putere termică nominală mai mică de 50 MW, a fost evidențiat un potențial clar de reducere rentabilă a emisiilor atmosferice și, într-o etapă ulterioară, opțiuni privind abordările reglementare posibile vor fi evaluate în mod aprofundat în cadrul unei evaluări a impactului care va sprijini revizuirea în curs a strategiei tematice privind poluarea atmosferică.

Pentru instalațiile de ardere de mare capacitate enumerate la articolul 30 alineatul (9) din DEI, Comisia consideră că nu este necesar să modifice valorile limită de emisie existente sau să instituie noi valori limită de emisie la nivelul UE în acest stadiu, având în vedere că concluziile relevante privind BTM vor continua să fie publicate și incluse în autorizațiile de funcționare ale instalațiilor, pe măsură ce acestea vor fi treptat actualizate.